

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Σύναξη της Παναγίας Ελώνης στην Αρκαδία

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/4275/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 12/8/2012 9:30:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 17/07/2024 17:34:21

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 23 Αυγούστου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 12/8/2012 9:30:00 μμ

Βιογραφία

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΘΕΣΗ

Στη μέση της διαδρομής Λεωνιδίου - Κοσμά, επάνω σε έναν τεράστιο βράχο του Πάρνωνα, στέκεται επιβλητικό και μεγαλόπρεπο το μοναστήρι της Παναγίας Ελώνης. Από την πρωτεύουσα της Τσακωνιάς και σε απόσταση 14 χιλιομέτρων (107 χλμ. από την Τρίπολη) εντοπίζουμε τη μονή στο φαράγγι του Δαφνώνα. Τη διαδρομή ορίζει με γραφικό τρόπο το ποτάμι Δαφνιάς, ο αρχαίος Σεληνούνας, που δημιουργεί απότομες και άγριες χαράδρες. Ο επισκέπτης στη συνέχεια έρχεται σε επαφή με ένα εκπληκτικό θέαμα που προκαλεί ο πελώριος βράχος του Πάρνωνα, ενώ η θέα από έναν κρεμαστό εξώστη στα ριζά του μοναστηριού δημιουργεί συναισθήματα φόβου και δέους.

Έξω από τα σύνορα της Κυνουρίας, από τη Λακωνία ως την Αργολίδα και τα νησιά Ύδρα και Σπέτσες, η Παναγία Ελώνης ασκεί μια ιδιαίτερα λατρευτική επιβολή. Το πανηγύρι της δε συγκεντρώνει προσκυνητές από όλη την Ελλάδα.

Η Παναγία τιμάται αφενός κατά την απόδοση της εορτής της Κοιμήσεως την 23η Αυγούστου, αλλά πάνδημος πανηγυρισμός τελείται στα Εισόδια της Θεοτόκου την 21η Νοεμβρίου. Αρχικά στο μοναστήρι ετιμάτο η Παναγία ως Ζωοδόχος Πηγή και είχε καθιερωθεί ο πανηγυρισμός αυτής την 15η Αυγούστου (Κοίμηση της Θεοτόκου).

ΟΝΟΜΑ

Για την επωνυμία της μονής δεν υπάρχει κάποια ικανοποιητική ερμηνεία. Η επωνυμία «Έλωνα» αποδίδεται στον τόπο όπου βρέθηκε η εικόνα της Παναγίας ή κτίστηκε το μοναστήρι. Σε επίσημη μνεία της μονής από το Πατριαρχείο, κατά την απονομή του σταυροπηγιακού της προνομίου, ορίζεται «εις τοποθεσίαν Έλωνης καλουμένην». Η επωνυμία θα μπορούσε ίσως να συσχετιστεί με το «έλος». Σε σφραγίδα της μονής σε έγγραφο του 1798 μ.Χ. διαβάζουμε: «ΘΕΙΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ ΕΛΩΝΑ».

Σύμφωνα με μια άλλη θεωρία η μονή οφείλει την επωνυμία της σε κάποια παλαιά εικόνα, η οποία –σύμφωνα με την παράδοση- μεταφέρθηκε στην Τσακωνιά από το Έλος της Λακωνίας, μια περιοχή που τρέφει ακόμη ξεχωριστή πίστη στην προστασία της Έλωνας. Κατά την παράδοση αυτή, όταν γύρω στα 582 μ.Χ. οι κάτοικοι του Έλους εξαιτίας της εισβολής των Σλάβων κατέφυγαν άλλοι στη Μονεμβασιά και άλλοι στην Τσακωνιά, έφεραν μαζί τους μια εικόνα που διατήρησε το όνομα του τόπου τους (Έλωνα από το Έλος).

Η υπόθεση αυτή είναι η επικρατέστερη, καθώς οι άλλες απόψεις παρουσιάζουν μεγαλύτερες ετυμολογικές αδυναμίες, όπως π.χ. ότι προέρχεται από τη λέξη «έλος» (=βάλτος), έναν γειτονικό τόπο δηλαδή, βαλτώδη, όπου πιθανόν είχε πρωτοϊδρυθεί η μονή. Ή ότι μπορεί να έχει προέλθει από την τσακωνική λέξη «Έουνη» που σημαίνει «Ελεούσα» ή από την ονομασία σπηλαίου. Η επωνυμία, όπως και να ερμηνευτεί ετυμολογικά, φαίνεται παλιά. Μια υπόθεση που μπορούμε να κάνουμε είναι μήπως η επωνυμία «Έλωνα» έδωσε στο γειτονικό, αλλά μεταγενέστερα δημιουργημένο χωριό, το Λεωνίδιο, τον αρχικό πυρήνα της ονομασίας του; Το Λεωνίδι, που στα τσακωνικά γίνεται «Αγιελίδι», με ετυμολογική προέλευση από το «Άγιος Λεωνίδης», μπορεί να προήλθε από το «Έλωνα – Ελωνίδιο». Η μονή είχε μετόχι στο χώρο που δημιουργήθηκε το σημερινό Λεωνίδιο. Ο Rouqueville μάλιστα το αποκαλεί «Eleonition».

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Σύμφωνα με την παράδοση, βοσκοί που είχαν το ποίμνιό τους στις απέναντι πλαγιές, έβλεπαν τη νύχτα κάποιο φως στον απότομο βράχο του Πάρνωννα. Ανέφεραν το γεγονός αυτό στον επίσκοπο Ρέοντος και Πραστού και εκείνος με τον κλήρο της περιοχής, τους τοπικούς προεστούς και πολλούς χριστιανούς πλησίασαν στο σημείο, όπου με θαυμασμό διαπίστωσαν ότι στο μέσον του πανύψηλου βράχου ήταν τοποθετημένη η αγία εικόνα της Θεοτόκου, την οποία φώτιζε ένα αναμμένο καντήλι.

Με προτροπή τότε του επισκόπου Ρέοντος και Πραστού, δύο ασκούμενοι μοναχοί, οι Καλλίνικος και Δοσίθεος, εγκαταστάθηκαν στο σημείο εύρεσης της εικόνας, έκτισαν ναΰδριο και δύο κελιά και στον 16ο αιώνα μ.Χ. είχαν ήδη συστήσει με τις σκήτες τους τον μοναστικό πυρήνα της Έλωνας. Σύμφωνα με την ίδια παράδοση, οι κτήτορες της μονής σε προχωρημένη ηλικία έγιναν μάρτυρες της πίστεως και νεομάρτυρες της Κυνοουρίας, όταν σφαγιάστηκαν από δύο Τούρκους που «διήρπαζον περιπλανώμενοι» τους χριστιανούς. Οι δύο Τούρκοι, τιμωρήθηκαν από την Παναγία, αφού τυφλώθηκαν τη στιγμή που έμπαιναν στο ναΰδριο για να το συλήσουν. Έτσι, μετανόησαν, βρήκαν πάλι το φως τους και αφιέρωσαν τα υπάρχοντά τους στη μονή, η οποία για το λόγο αυτό δέχτηκε πολλά προνόμια εκ μέρους των Οθωμανών κατακτητών. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τα επόμενα χρόνια η μονή να αναπτυχθεί σε αριθμό μοναχών και κτισμάτων, προσκυνητών και δωρεών.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Κυριότερη γραπτή μαρτυρία για την ιστορία της μονής αποτελεί το σωζόμενο στη Βιβλιοθήκη των Παρισίων συνοδικό σιγίλλιο του Σεραφείμ Α΄ που χρονολογείται τον Ιούλιο του 1730 μ.Χ., καθώς και ορισμένα μεταγενέστερα πατριαρχικά έγγραφα.

Η Μονή Ελώνης, ευημερούσα από το 1688 μ.Χ., πρέπει να υπέστη άγρια επιδρομή κατά την επανεγκατάσταση των Τούρκων και τη γενική δοκιμασία του τόπου από τις ενετοτουρκικές πολεμικές επιχειρήσεις το 1715 μ.Χ. Παρέμειναν όμως μερικοί μοναχοί, οι οποίοι φρόντισαν για ό,τι απέμεινε και με τη βοήθεια των χριστιανών ανασυγκρότησαν το μοναστήρι. Πέρασαν όμως αρκετά χρόνια μέχρι να εμφανιστεί ανακαινισμένο το μοναστήρι. Πρώτη ενέργεια των μοναχών ήταν να επιζητήσουν την ανανέωση του σταυροπηγιακού προνομίου, ώστε να μην επεμβαίνει ο επίσκοπος Ρέοντος στα της μονής, γεγονός που σαφώς αναγράφεται στο σιγίλλιο, και κατά δεύτερον για να θέσουν φραγμό στις αρπακτικές διαθέσεις των οργάνων της τουρκικής εξουσίας. Έτσι, το 1730 μ.Χ. περίπου ανανεώθηκε η σταυροπηγιακή αξία της μονής και έκτοτε συνεχίστηκε η εξάρτησή της από το Πατριαρχείο.

Νέα ανανέωση του σταυροπηγιακού προνομίου της μονής πραγματοποιήθηκε από τον πατριάρχη Γρηγόριο Ε΄ (βλέπε 10 Απριλίου), που ανανέωσε την αξία όλων των σταυροπηγιακών μοναστηριών κατά την πρώτη του πατριαρχία, τον Ιούνιο του 1798 μ.Χ. Το σιγίλλιο αυτό απόκειται μεταξύ των χειρογράφων και εγγράφων του Ιστορικού Αρχείου Σπάρτης. Στην κάτω δεξιά γωνία της περγαμηνής υπάρχει η υπογραφή του Γρηγορίου Ε΄ ως επιβεβαίωση της τρίτης πατριαρχίας (11 Ιουνίου 1819 μ.Χ.).

Λίγο νωρίτερα μαρτυρείται η αποστολή εξουσιοδοτημένων εξάρχων από τον πατριάρχη, με την εντολή να ελέγξουν την κατάσταση των μονών και την οικονομική τους διαχείριση. Μετά την επίσκεψη των πατριαρχικών εξάρχων στη μονή Ελώνης, ο ηγούμενος αυτής Νικόδημος, απευθυνόμενος προς τον πατριάρχη και την Πατριαρχική Σύνοδο με ειδική αναφορά του στις 6 Φεβρουαρίου 1798 μ.Χ., προσφέρει ενδιαφέρουσες πληροφορίες. Στην έκθεση αυτή κάνει μνεία της παρουσίας των εξάρχων, οι οποίοι ανέγνωσαν τα πατριαρχικά γράμματα της εξουσιοδοτήσεώς τους στους μοναχούς και ύστερα με την παρουσία του επισκόπου Ρέοντος και Πραστού, που φαίνεται ότι συνόδευε τους εξάρχους, παρουσίασαν τον κατάλογο των λογαριασμών για τον έλεγχο.

Όπως φαίνεται από μεταγενέστερες απογραφές των περιουσιακών της στοιχείων, η μονή είχε αποκτήσει σημαντική κτηματική περιουσία. Μετά το 1715 μ.Χ. μάλιστα συνήψε δάνειο, που σημαίνει ότι η μονή διέθετε περιουσία, από την απόδοση της οποίας έμελλε να εξοφληθεί. Δεδομένη ακόμη είναι η αφοσίωση των χριστιανών στην ευρεία περιοχή και αυτονόητη η ενίσχυση της μονής από το προσκύνημα. Όλα τα ανωτέρω επιβεβαιώνονται από τα σωζόμενα δικαιопρακτικά έγγραφα της μονής. Περισσότερα στοιχεία ωστόσο θα μπορούσε να μας δώσει ο κτητορικός κώδικας της μονής, ο οποίος δυστυχώς δεν σώζεται.

Κατά την Ελληνική Επανάσταση οι μοναχοί της Έλωνας δεν έμειναν παρατηρητές των μεγάλων γεγονότων. Για τον ηγούμενο της μονής Νεόφυτο υπάρχει η πληροφορία ότι στρατεύτηκε και φονεύτηκε κοντά στο Άργος. Λόγω της οχυρής της θέσης, η μονή χρησιμοποιήθηκε ως ασφαλές καταφύγιο αμάχων. Για την οικονομική ενίσχυση του Αγώνα, η μονή προσέφερε το 1822 μ.Χ. στην Πελοποννησιακή Γερουσία 1500 γρόσια υπό μορφή δανείου, που δεν επεστράφη ποτέ. Ανεξάρτητα από το αν έγιναν επιχειρήσεις εναντίον του οχυρού μοναστηριού, είναι βέβαιο ότι αυτό χρησιμοποιήθηκε για την συγκέντρωση πολεμοφοδίων, για την ασφάλεια του άμαχου πληθυσμού και τη στάθμευση ενόπλων σωμάτων εν όψει εχθρικών επιχειρήσεων.

Μετεπαναστατικά, τα πιο πολλά μοναστήρια έδιναν την εικόνα διάλυσης. Το 1836 - 1854 μ.Χ., με τα μέτρα της Αντιβασιλείας του Όθωνα, η μονή της Έλωνας κρίθηκε διατηρητέα και έμελλε να απορροφήσει τους μοναχούς των γειτονικών μοναστηριών, που είχαν διαλυθεί. Έφθασε μάλιστα κάποια χρονική περίοδο η Έλωνα να είναι πολυάνθρωπη (αναφέρεται αριθμός 40 ατόμων). Οι μοναχοί απασχολούνταν με ενοικιάσεις, εκποιήσεις, βελτιώσεις κλπ. της κτηματικής περιουσίας της μονής. Ηγούμενος τότε ήταν ο Θεοδώρητος, τον οποίο μετά το θάνατό του διαδέχτηκε το 1839 μ.Χ. ο ιερομόναχος Ιωακείμ.

Τα χρόνια μετά το 1860 μ.Χ. υπήρξαν κρίσιμα για τη μονή. Μόλις γύρω στα 1900 μ.Χ. το μοναστήρι αναζωογονείται με την παρουσία πολλών μοναχών και εφεξής ακμάζει. Το 1930 μ.Χ. μάλιστα η μονή εμφανίζεται σαν μια από τις πλουσιότερες της Πελοποννήσου. Το 1972 μετατράπηκε μ.Χ. από ανδρική σε γυναικεία μονή.

Η ΜΟΝΗ ΣΗΜΕΡΑ

Κτιριακό συγκρότημα

Μια επιμελημένη κλίμακα με πλατιά σκαλοπάτια οδηγεί στην τοξωτή είσοδο της μονής, ενώ πάνω από την είσοδο υπάρχει μία καταχύστρα. Ένας ανοικτός διάδρομος, 15 περίπου μέτρων, οδηγεί στη δεύτερη πύλη, που καλύπτεται επίσης με καταχύστρα. Από το σημείο αυτό ξεκινάει ο δεύτερος διάδρομος, 100 περίπου μέτρων, ο οποίος στα δεξιά του έχει τον πανύψηλο κόκκινο βράχο και στα αριστερά του τον απότομο γκρεμό. Ο διάδρομος αυτός οδηγεί στον κεντρικό χώρο της μονής με τα εσωτερικά οικοδομήματα. Τα διαφορετικά επίπεδα, οι διάδρομοι, οι στοές και οι κλίμακες προσδίδουν ένα ρυθμό κίνησης και εσωτερικής ζωής στο κτιριακό συγκρότημα.

Μια κλίμακα οδηγεί κάτω αριστερά σε έναν στενόμακρο διάδρομο, όπου στην ανατολική του πλευρά υψώνεται τριώροφο κτίριο με κελιά και ξενώνες στον πρώτο όροφο, τραπεζαρίες και αποθήκες κάτω, ενώ παραπλεύρως συνεχίζει με τα γραφεία και τους χώρους υποδοχής. Τα χαγιάτια-βεράντες και τα μπαλκόνια προσφέρουν μια εξαιρετική θέα.

Μια άλλη κλίμακα οδηγεί στο απέναντι κτίριο της δυτικής πλευράς της μονής. Πρόκειται για τριώροφο κτίριο, οι άνω όροφοι του οποίου χρησιμοποιούνται ως ξενώνες και το ισόγειο ως αποθήκες. Μια κλίμακα πίσω από το κτίριο αυτό οδηγεί στο παρεκκλήσι των Αγίων Πάντων. Παραπλεύρως διατηρείται ένα παλιό ασηκτήριο σε βραχώδη κοιλάδα.

Στο νότιο άκρο του διαδρόμου μια διπλή κλίμακα με δέκα σκαλιά οδηγεί σε μια μικρή τριγωνική πλακόστρωτη αυλή, που ανοίγεται μπροστά από το καθολικό. Στο προαύλιο της μονής υπάρχει σκάλα που οδηγεί σε χαμηλότερα επίπεδα διαμορφωμένων χώρων, ενώ πιο πέρα, κάτω από στοά υπάρχουν χώροι που ανήκουν στις βοηθητικές υπηρεσίες της μονής (ζυμωτήρια, φούρνοι κλπ.). Η ύδρευση της μονής επιτυγχάνεται από το νερό που πηγάζει από τον βράχο. Το νερό αυτό στη συνέχεια συγκεντρώνεται σε ειδική στέρνα στα δυτικά του καθολικού.

β) Καθολικό της μονής

Το σημερινό καθολικό της μονής αποτελεί κτίσμα του 1809 μ.Χ. Πρόκειται για καμαροσκεπή βασιλική, εσωτερικών διαστάσεων 5,10 μ. x 14,90 μ., προσαρμοσμένη στη φυσική κοιλάδα του βράχου. Διαθέτει τέσσερις τετράγωνες θύρες εισόδου στη βόρεια πλευρά, ενώ η πιο μεγάλη έχει ένα λίθινο τόξο πάνω από το ανώφλι, τοποθετημένο λίγο ακανόνιστα. Αριστερά υφίσταται μια κόγχη κενή και δεξιά μια εντοιχισμένη πλάκα με κτητορική επιγραφή σε έμμετρη μεγαλογράμματη γραφή, που αναφέρει τα εξής:

ΕΓΩ ΜΕΝ ΑΝΕΙ ΓΕΡΜΑΙ ΓΗΣ ΕΚ ΒΑΡΑΘΡΩΝ

ΛΙΑΝ ΩΡΑΙΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΠΟΝΟΙΣ ΦΡΟΝΤΙΣΙ ΤΩΝ ΩΔΕ ΜΟΝΑΖΟΝΤΩΝ

ΑΔΡΑΙΣ ΤΕ ΔΑΠΑΝΗΣΙ ΜΟΝΗΣ ΙΔΙΑΣ

ΗΓΟΥΜΕΝΕΥΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ ΝΕΟΦΥ

ΤΟΥ ΕΙΛΚΕ ΓΕΝΟΣ ΕΚ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΟΥ

ΕΦΗΓΕΜΩΝΟΣ ΒΕΛΗ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤ(ΟΥ)

ΚΑΙ ΤΟΥ ΡΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΕΠΤΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΟ Α Ω ΘΟΝ ΕΤΟΣ ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟΝ

Ο ηγούμενος Νεόφυτος υπήρξε μέλος της Φιλικής Εταιρείας και σκοτώθηκε στο Άργος το 1821 μ.Χ. Η επιγραφή τοποθετήθηκε κατόπιν αδείας του Τούρκου διοικητή της Πελοποννήσου, Βελή πασά, επί του αρχιεπισκόπου Ρέοντος και Πραστού, Ιακώβου. Σύμφωνα με την επιγραφή, ο ναός του 1809 μ.Χ. καταλαμβάνει τη θέση παλαιότερου ναού και προεκτείνεται κατά την ανατολική πλευρά της σπηλιάς, ώστε να προεξέχει.

Το φως διέρχεται στο ναό από δύο παράθυρα της εισόδου και τρία του ιερού. Στην ανατολική πλευρά υπάρχει φωτιστική θυρίδα στην τρίπλευρη αψίδα, ενώ στη νότια πλευρά υπάρχει ένα άλλο τετράγωνο παράθυρο, διαστάσεων 0,65 μ. x 0,90 μ.

Αξιόλογο στοιχείο της εσωτερικής διακόσμησης του ναού αποτελεί το ξυλόγλυπτο τέμπλο από καρυδιά, που χωρίζει το Ιερό Βήμα από τον κυρίως ναό. Στα θωράκια υπάρχουν σκαλιστές παραστάσεις, όπως της Ζωοδόχου Πηγής. Κάτω από το Δωδεκάορτο υπάρχουν μεταξύ άλλων οι ακόλουθες παραστάσεις: Ανάσταση, Μυστικός Δείπνος, Μεταμόρφωση.

Στη δυτική πλευρά του ναού μια κυκλική σκάλα οδηγεί στον γυναικωνίτη. Στο κέντρο της βόρειας πλευράς του καθολικού έχει προσκολληθεί υψηλό διώροφο μαρμάρινο κωδωνοστάσιο, το οποίο κτίστηκε το 1831 μ.Χ.

ΙΕΡΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ

Στο προσκηνητάρι δεσπόζει η φορητή εικόνα της Παναγίας, που χρονολογείται από το 1350 μ.Χ. περίπου. Είναι κατασκευασμένη με κεριά και μαστίχα σε ξύλο, ενώ αργότερα προστέθηκε χρυσό περίτεχνο «πουκάμισο» και καλύφθηκε από τάματα. Εικάζεται ότι η εικόνα φιλοτεχνήθηκε από τον Ευαγγελιστή Λουκά και η ιστορία της είναι άρρηκτα δεμένη με την ίδρυση της Μονής.

Σε απογραφή των εκκλησιαστικών υποστατικών του έτους 1828 μ.Χ. σε ειδικό κατάστιχο η μονή Έλωνας εμφανίζεται να διαθέτει μεταξύ άλλων ιερά σκεύη, αργυρά ευαγγέλια, σταυρούς, δύο εικόνες με αργυρή επένδυση, άμφια, βιβλία.

Στο καθολικό, μέσα σε προθήκες, εκτίθενται άγια λείψανα, ευαγγέλια, ιερά κειμήλια και πολλά αφιερώματα.

ΜΕΤΟΧΙΑ

Στην απογραφή των εκκλησιαστικών υποστατικών του 1828 μ.Χ., η μονή Έλωνας εμφανίζεται να διαθέτει επτά μετόχια, εκ των οποίων ένα στον Κοσμά (το κατοπινό σχολείο του χωριού) με μικρή εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής και ένα μετόχι στον Πουρναρό κοντά στον Κοσμά. Μετόχι της Έλωνας υπήρχε και στο Λεωνίδιο (ναός της Ευαγγελίστριας), όπου τελείται η πανήγυρις της 21ης Νοεμβρίου με τη μεταφορά της θαυματουργής εικόνας. Περιουσία της μονής αποτελούν επίσης τα μετόχια στο Γεράκι και στα Ελοχώρια. Άλλο μετόχι υπήρχε στο Μάρι και ίσως το τοπωνύμιο Έλωνα στην Ύδρα να συνεπάγεται άλλο μετόχι.

ΚΗΡΥΞΗ

Με το ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Β1/Φ30/50540/1116 (ΦΕΚ 59/Β/31-1-1990) η Ιερά Μονή κηρύχτηκε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο με ζώνη προστασίας 250 μέτρα γύρω του.

Η ΚΛΟΠΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Στις 18 Αυγούστου του 2006 μ.Χ. η ιστορική εικόνα της Παναγίας κλάπηκε από τη μονή μαζί με τα αφιερώματά της. Η κλοπή αυτή προκάλεσε αίσθηση και δημοσιοποιήθηκε τόσο από τα ελληνικά όσο και από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης. Η εικόνα εντοπίστηκε από την Ελληνική Αστυνομία 38 ημέρες αργότερα στο Φαρακλό Λακωνίας. Ο δράστης συνελήφθηκε και η εικόνα επιστράφηκε στη θέση της με μία πανηγυρική τελετή. Στην τοποθεσία που βρέθηκε χτίστηκε με έξοδα της Ελληνικής Αστυνομίας εικονοστάσι, στο οποίο τοποθετήθηκε πιστό αντίγραφο της εικόνας, ακριβώς ένα χρόνο μετά τον εντοπισμό της.

Λειτουργικά κείμενα

Μεγαλυνάριον

Χαῖροις, Μῆτερ Ἐλωνα θαυμαστή, Πάρνωνος προστάτις, Λακωνίας ἡ ἀρωγός, τοῦ Πραστοῦ ἀκέστορ, καταφύγιον Ἐλους καί Πελοποννησίων πάντων κραταίωμα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Δεῦτε ἀσπασώμεθα τήν μορφήν τῆς Ἐλώνης πόθω, Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ Ταύτης, Κυνουρίαν κοσμοῦσαν καί θαυμάτων τοῖς ρεύμασιν Ἀρκάδων γῆν ἀγιάζουσαν.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Τήν σεπτήν μορφήν Σου ἦν οἱ βοσκοί τῆς Βασκίνης εὖρον ἠύγασμένην θείῳ φωτί καί ἐν ἀποκρήμνῳ σπηλαίῳ κρεμμαμένην, νῦν, Ἐλωνα, ἐκ πόθου κατασπαζόμεθα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Τήν δεδομημένην, Μῆτερ Θεοῦ, μάνδραν Σου ὀρῶντες ἐν σπηλαίῳ ὡς καλιάν, Ἐλωνα, στρουθίων, πληρούμεθα ἀφθίτου χαρᾶς καί βαθυτάτης ἀγαλλιάσεως.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Σκέπε τούς προστρέχοντας εὐλαβῶς, Ἐλωνα, Εἰκόνα προσκυνῆσαι Σὴν ἱεράν καί ἀπαύστως δίδου Σέ ἀνυμνολογοῦσι, Κυρία Θεοτόκε τήν εὐλογίαν Σου.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Σύντριψον τά βέλη τοῦ πονηροῦ, ῥάβδῳ πρεσβειῶν Σου, Μῆτερ Ἐλωνα, πρὸς Θεόν καί Μονογενῆ Σου Υἱόν, ἐλπίς τοῦ κόσμου, Κυρία Θεοτόκε, Πάρνωνος κλέϊσμα.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Σύναξη της Παναγίας Ελώνης στην
Αρκαδία (Φωτογραφία
Κ.Αικατερίνης)

Ιερά Μονή Παναγίας Ελώνης στην
Αρκαδία

Ιερά Μονή Παναγίας Ελώνης στην
Αρκαδία

Σχετικές συνδέσεις

1. [Άγιος Γρηγόριος Ε΄ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως](#)
2. [Σύναξη της Παναγίας Ελώνης στην Αρκαδία](#)
3. [Σύναξη της Παναγίας Ελώνης στην Αρκαδία](#)

Παραπομπές

1. [Ιερά Μητρόπολη Μαντινείας & Κυνουρίας](#)
2. [Βικιπαίδεια](#)
3. [ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ](#)